

Se, i statistikken dækker ordet opholdstilladelser over alt muligt mellem himmel og jord lige fra adoptioner til folk, der søger om ophold, fordi de skal lave et eller andet på Grønland, så i virkeligheden siger den statistik ikke ret meget om det, statsministeren gerne vil sige. For statsministeren fortsætter med at sige følgende:

»Det viser, at Danmark er et åbent samfund, der byder velkommen til alle, der kan og vil arbejde.«

Jeg vil gerne sige, at det, statsministeren siger, er direkte forkert. Danmark byder ikke velkommen til alle dem, der gerne vil komme her og arbejde. Det passer simpelt hen ikke, bare spørg Dansk Folkeparti. Vi har hørt hr. Thulesen Dahl fortælle i dag fra talerstolen, hvor godt det er, at der kommer så få i dag, som der gør.

Jobkortordningen, som måske skulle sige mere om det her, viser, at der ikke kommer flere i dag, end der gjorde, før VK-regeringen trådte til. Man må hellere sige, at regeringen og Dansk Folkeparti har gjort, hvad de kunne for at skræmme udlændinge væk fra Danmark. Det her kommer til at gå ud over Danmarks konkurrenceevne både på kort sigt og på lang sigt.

Der er brug for en helt anden vej også på det her område. I Danmark skal vi leve af verden omkring os, og det er helt uomgængeligt, at danske statsborgere skal kunne rejse ud og uddanne sig og arbejde, og de skal kunne komme hjem og bo med deres ægtefæller og børn i Danmark. Danmark er for danske statsborgere en helle i verden, og det skal det blive igen i fremtiden.

Det er i virkeligheden en skandale, at danske statsborgere skal chikaneres ud af deres fædreland og bosætte sig i Sverige, Tyskland og England, som vi så på fjernsynet i går aftes, de af os, der havde mulighed for at følge den dokumentarudsendelse. De får at vide, at de er direkte uønskede i Danmark. Det er dybt, dybt ulukkeligt. Det er veluddannede, internationalt orienterede og internationalt arbejdende danske statsborgere, der tales om. Det er uklogt, det er umenneskeligt, og der er brug for en anden vej.

Se, så gik jeg rundt her for ikke så lang tid siden og spurgte Venstres og De Konservatives folk, ikke så mange, men alligevel nogle, om, hvor mange dage det nu var, vi havde haft skattestop. Det er jeg lidt optaget af, for til et skatteloft hører et udgiftsstop, de to ting hænger uomgængeligt sammen, på et eller andet tidspunkt opdager vi det i Danmark.

Jeg fandt ud af ved hjælp af gode kræfter fra regeringspartierne medlemmer, at vi har haft skattestop i 1.774 dage. Det betyder, at vi i 1.774 dage dag for dag har taget skridt for skridt væk fra det princip, der hedder, at de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder. Dag for dag i 1.774 dage er Danmark blevet mere og mere uligt. Uligheden breder sig, og det er de største og rigeste husejere, der har de største fordele. Det Radikale Venstre vil i sandhed en anden vej.

I den anden ende af indkomstskalaen har vi også en stigende ulighed. Ved indførelse af start-hjælp er uligheden blevet øget rigtig meget. En ny rapport viser, at i familier, der lever på start-hjælp, er det ikke usædvanligt, at børn går sultne i seng. Det sker i Danmark, der flyder af mælk og honning; jeg synes ærlig talt, at der var nogle, der skulle skamme sig.

Alt for mange lukker øjnene for den nød, nogle lever i. I Det Radikale Venstre vil vi en anden politik. Vi har nogle andre værdier end Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har. De tre partier har et åbenlyst værdifællesskab, hvor det for nogle børn og nogle familier gælder, at systemet kommer frem for mennesket, mens det for andres vedkommende gælder, kan vi høre statsministeren tale om, at mennesket kommer frem for systemet; et værdifællesskab, hvor der er forskel på mennesker i Danmark.

Kl. 16.35

Vi mangler ikke penge i Danmark, vi mangler hænder. Derfor kommer vi til at blive ved med at diskutere skat, selv om statsministeren har skabt et ultimativt forbud mod emnet skat, hvilket er fuldstændig surrealistisk. Vi skal have en skattereform; OECD, Valutafonden, Velfærds-kommissionen og vismændene siger, at det er nødvendigt med en skattereform. Det er den reform, der skal til for at skabe et større arbejdsudbud, og det er det, vi har brug for i de her år. Det er ikke nok med De Konservatives snak om skattelettelser, som Dansk Folkeparti i øvrigt har stukket en kæp i hjulet for lige i dag, tak til Dansk Folkeparti for det ansvarlige budskab.

Det, vi har brug for, er en helt anden måde at opkræve skatter på. 90 pct. af lønmodtagerne skal maks. betale 42 pct. i skat, hvis vi skal følge Det Radikale Venstres målsætning, fordi det jo i virkeligheden er helt forkert, at det, vi har mest brug for, også er det, vi lægger de største afgifter på i form af den højeste skat, nemlig arbejde. Så skatten skal ned på arbejde. Det betyder i virkeligheden også, vil jeg gerne sige til børnefamilierne, som har brug for at høre nogle positive